

Laki

maa-asetusta ja eräistä tutkista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan maa-aseman ja tutkan perustamiseen ja maa-asema- ja tutkatoimintaan Suomen valtion alueella sekä Suomessa rekisteröidyssä ajoneuvossa ja aluksessa.

Lakia ei sovelleta:

- 1) sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 136 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yleisesti vastaanotettavaksi tarkoitettun radioviestinnän lähetykseen eikä vastaanottoon;
- 2) lyhytaikaiseen satelliittiradioliikenteen ohjelmantuotantoyhteyteen tai koeluonteiseen käyttöön, joille on myönnetty radiolupa; eikä
- 3) päätelaitteen käyttöön, jos laitteen käyttöön ei sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 39 §:n 3 momentin nojalla tarvita lupaa, eikä vastaavan päätelaitteen käyttöön kansainvälisessä liikenteessä olevissa aluksissa.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen lakia sovelletaan kuitenkin muulla kuin tavanomaisella päätelaitteella tapahtuvaan radiopaikannussatelliittiviestinnän vastaanottoon, jonka pääasiallisena tarkoituksena on muu kuin viestintäverkkojen synkronointi, radionavigointi tai muu tavanomainen aika- tai paikkatiedon hyödyntäminen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *maa-asemalla* lähetintä, joka voi lähettää tietoa tai signaaleja avaruudessa sijaitsevaan järjestelmään, tai vastaanotinta, joka voi vastaanottaa tietoa tai signaaleja avaruudessa sijaitsevasta järjestelmästä, sekä tällaisen tiedon tai signaalien säilyttämiseen, prosessointiin ja siirtämiseen ja muuhun käsittelyyn tarkoitettua laitteistoa;
- 2) *maa-asematoiminnalla* tiedon tai signaalien lähettämistä avaruuteen tai vastaanottamista avaruudesta maa-asemaa käyttäen sekä niiden käsittelyä;
- 3) *tutkalla* lähetintä, joka lähettää radiosignaaleja tai laserpulsseja avaruudessa tai yläilmakäytössä oleviin kohteisiin, ja lähettimen yhteydessä sijaitsevaa tai erillistä vastaanotinta, joka käsittelee kohteesta heijastuneita tutkakaikuja, sekä tällaisen tiedon tai signaalien säilyttämiseen, prosessointiin ja siirtämiseen ja muuhun käsittelyyn tarvittavaa laitteistoa;
- 4) *tutkatoiminnalla* radiosignaalien tai laserpulssien lähettämistä avaruuteen tai yläilmakäytössä tai vastaanottamista avaruudesta tai yläilmakäytöstä tutkaa käyttäen sekä radiosignaalien tai laserpulssien käsittelyä;
- 5) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa tai jonka on tarkoitus harjoittaa maa-asema- tai tutkatoimintaa tai joka tosiasiallisesti vastaa tällaisesta toiminnasta;

6) *maa-asemadatalalla* maa-aseman tai tutkan välittämiä tai vastaanottamia signaaleita ja tietoa sekä niistä johdettuja muita kuin sellaisia tuotteita, jotka eivät pääasiallisesti perustu laitteiston välittämiin signaaleihin tai tietoihin vaan on saatu loppupäätelminä eri tietojen yhdistelyn tai manipuloinnin taikka näihin perustuvien laskelmien kautta, signaalien ja taltioitujen tietojen käsittely- tai varastointivaiheesta taikka lähetys- tai esitystavasta riippumatta.

3 §

Viranomaisen maa-asema- ja tutkatoiminta

Tämän lain 4, 7, 8, 10, 17 ja 18 §:ää ei sovelleta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 4 §:n 1 momentin 1—7 kohdissa tarkoitetun viranomaisen harjoittamaan maa-asema- tai tutkatoimintaan eikä Euroopan unionin toimielimen tai viraston Suomen alueella harjoittamaan maa-asema- tai tutkatoimintaan, ellei kyseessä ole niiden harjoittama kaukallinen maa-asema- tai tutkatoiminta. Tämän lain 5 §:ää ei sovelleta edellä tarkoitettujen viranomaisten harjoittamaan maa-asema- tai tutkatoimintaan. Lain 13 §:ää ei sovelleta Puolustusvoimiin.

Maa-asema- tai tutkatoimintaa harjoittavan viranomaisen tulee ilmoittaa Liikenne- ja viestintävirastolle harjoittamastaan maa-asema- tai tutkatoiminnasta sekä mahdollisista muutoksista siinä. Maa-asema- tai tutkatoimintaa harjoittavan viranomaisen tulee myös ilmoittaa Liikenne- ja viestintävirastolle, jos toiminta siirretään toiselle viranomaiselle. Ilmoitusvelvollisuus ei koske Puolustusvoimien maa-asema- ja tutkatoimintaa.

Tarkempia määräyksiä 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen toimittamisesta ja ilmoituksessa annettavista tiedoista ja asiakirjoista voidaan antaa Liikenne- ja viestintäviraston määräyksellä.

4 §

Toiminnan luvanvaraisuus

Maa-aseman tai tutkan saa perustaa ja maa-asema- ja tutkatoimintaa harjoittaa vain, jos Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt etukäteen siihen luvan. Jos luvan myöntäminen ilmeisesti vaikuttaisi kansalliseen turvallisuuteen, luvan myöntää kuitenkin valtioneuvosto. Lupa myönnetään määräajaksi, enintään kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Lupa voidaan liittää toiminnan turvallisuuden ja valvonnan kannalta tarpeellisia ehtoja. Lupa voidaan lisäksi liittää ehtoja maa-asema- ja tutkatoiminnan harjoittajan asiakkaista ja 6 §:ssä säädetyistä turvallisuusvaatimuksista.

Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) toiminnanharjoittaja on arvioitu 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla luotettavaksi;
- 2) toiminnanharjoittaja on antanut Liikenne- ja viestintävirastolle selvityksen 6 §:ssä säädettyjen turvallisuusvaatimusten täyttymisestä;
- 3) toiminnanharjoittaja on antanut Liikenne- ja viestintävirastolle selvityksen käytössään olevista asiakkaan tuntemiseen liittyvistä menettelytavoista;
- 4) maa-asema- ja tutkatoiminta ei ole ristiriidassa Suomen kansallisen turvallisuuden, Suomen kansainvälisten velvoitteiden tai Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa; ja
- 5) lähettävälle maa-asemalle tai tutkalle on myönnetty tai sille on haettu sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 39 §:ssä tarkoitettu radiolupa.

Toiminnanharjoittajan on hakemuksessaan esitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen ja luotettava selvitys 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä. Toiminnanharjoittajan on lisäksi esitettävä selvitys maa-asema- tai tutkatoiminnan asiakkaista ja asiakasryhmistä sekä omistussuhteistaan.

Tarkempia säännöksiä luvan hakemisesta ja lupahakemuksessa annettavista tiedoista ja asiakirjoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Toiminnanharjoittajan luotettavuus

Jos toiminnanharjoittaja on oikeushenkilö, vaatimus 4 §:n 2 momentin 1 kohdassa edellytetystä luotettavuudesta koskee myös toimitusjohtajaa ja hänen sijaistaan, hallituksen jäsentä ja varajäsentä, hallintoneuvoston ja siihen rinnastettavan toimielimen jäsentä ja varajäsentä, vastuunalaista yhtiömiestä sekä muuta ylimpään johtoon kuuluvaa. Vaatimus luotettavuudesta koskee myös maa-asema- tai tutkatoimintaa harjoittavan oikeushenkilön omistajia, joilla on vähintään 10 prosentin omistusosuus tai äänivalta yrityksessä.

Henkilöä ei pidetä luotettavana, jos:

1) hänet on viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu rangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton harjoittamaan maa-asema- tai tutkatoimintaa;

2) hänen on muutoin asemansa tai toimintansa perusteella katsottava olevan ilmeisen sopimaton harjoittamaan maa-asema- tai tutkatoimintaa kansallisen turvallisuuden, Suomen kansainvälisten velvoitteiden tai ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa yhteensopivalla tavalla;

3) häntä koskevia liiketoimintakieltoja on merkitty viranomaisen rekisteriin tai luottotietorekisteriin; tai

4) hän on konkurssissa taikka ulosmittauksen tai muun selvityksen mukaan kykenemätön vastaamaan veloistaan ja voidaan katsoa, että tämä altistaa henkilön hyväksikäytölle, painostukselle, lahjomiselle tai muulle epäasialliselle vaikuttamiselle tai on muutoin omiaan vaarantamaan hänen mahdollisuuksiaan ja kykyjään huolehtia tämän lain tai sen nojalla annetun luvan tai luvan ehtojen mukaisista velvollisuuksistaan riippumattomasti ja muutoinkin luotettavasti.

Toimivaltaisen viranomaisen on luonnollisen henkilön luotettavuuden arvioinnin lopputulosta harkitessaan otettava erityisesti huomioon henkilön toiminnan ja taustojen merkittävyys koko toiminnanharjoittajan kannalta suhteessa maa-asema- tai tutkatoiminnan harjoittamiseen. Luotettavuuden arviointi perustuu kokonaisarviointiin, jossa on otettava huomioon henkilön asema ja määräysvalta maa-asema- tai tutkatoimintaa harjoittavassa yhteisössä.

Edellä 2 momentin 1 kohdan mukaiseksi selvitykseksi on hyväksyttävä rikosrekisterilain (770/1993) nojalla saatavat tiedot ja ulkomaisen henkilön osalta tämän alkuperämaan tai sijoittautumismaan toimivaltaisen viranomaisen antama ote rikosrekisteristä. Rikosrekisteriote ei saa olla kuutta kuukautta vanhempi. Jollei ulkomaisen henkilön sijoittautumismaassa anneta edellä tarkoitettua otetta tai todistusta, niiden sijasta näytöksi on hyväksyttävä henkilön sijoittautumismaan lainsäädännön mukainen valaehtoinen tai vakuutuksella vahvistettu ilmoitus.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta hakemuksen vastaanottohetkeen.

6 §

Turvallisuusvaatimukset

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava maa-asemansa tai tutkansa ja maa-asema- tai tutkatoimintansa turvallisuuteen kohdistuvien riskien hallinnasta. Toiminnan ja toiminnanharjoittajan on täytettävä seuraavat turvallisuusvaatimukset:

1) maa-asemadatan lähetys ja vastaanotto sekä muu käsittely on tietoturvallista ja maa-asema tai tutka on riittävällä tavalla suojattu ulkoisilta häiriöiltä ja tietoturvauhilta;

2) ulkopuolisilla tahoilla ei ole oikeudetonta pääsyä toiminnassa käytettäviin tiloihin eikä laitteisiin, joista maa-asemaa tai tutkaa ohjataan tai joita käytetään maa-asemadatan hallintaan;

3) maa-asemaan tai tutkaan kohdistuvat tietoturvaloukkaukset ja -uhat sekä maa-aseman tai tutkan toimivuutta merkittävästi häiritsevät viat ja häiriöt voidaan havaita;

4) maa-asemalle tai tutkalle annetut komennot, käytetyt salausten menetelmät ja salausavaimet, komentojen aika ja reitit sekä muut tarpeelliset lokitiedot säilytetään neljä vuotta;

5) maa-asemadataa ei toimiteta sotilaalliseen käyttöön Euroopan unionin tai Yhdistyneiden Kansakuntien asevientikieltoon asettamaan maahan eikä muuhun Euroopan unionin tai Yhdistyneiden Kansakuntien asettamien pakotteiden vastaiseen käyttöön;

6) toiminnan jatkuvuudesta ja kriisitilanteiden hallinnasta on huolehdittu ja häiriöistä palautumiseen on varauduttu sekä toiminnan kannalta keskeisten sähköisten järjestelmien toimitusketjujen turvallisuus on varmistettu; ja

7) riskienhallintamenettelyä ja tietojärjestelmäturvallisuuden varmistamista koskevat käytännöt dokumentoidaan.

Edellä 1 momentin 1—4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on suhteutettava toiminnan riskeihin, toimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin sekä käytettävissä oleviin teknisiin mahdollisuuksiin torjua uhkia.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä Liikenne- ja viestintävirastolle, jos sillä on syytä epäillä luovuttaneensa maa-asemadataa tarkoituksiin, joiden se epäilee vaarantavan kansallista turvallisuutta tai Suomen kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen taikka olevan riskitilassa Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa. Sama koskee tilanteita, joissa toiminnanharjoittaja havaitsee, että maa-asemalla tai tutkalla lähetettyyn tai vastaanotettuun maa-asemadataan on päässyt käsiksi henkilö, jolla ei siihen ole oikeutta.

Tarkempia säännöksiä maa-asematoiminnan ja tutkatoiminnan turvallisesta harjoittamisesta ja turvallisuuteen vaikuttavien järjestelmien ja laitteiden vähimmäisvaatimuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

7 §

Maa-asema- tai tutkatoimintaa koskevan luvan siirtäminen

Maa-asema- tai tutkatoimintaa koskevaa lupaa ei saa siirtää muulle kuin toiminnanharjoittajan kanssa samaan kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluvalla yritykselle. Konsernin sisäisestä siirrosta on ilmoitettava välittömästi luvan myöntäneelle viranomaiselle.

Jos kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta tai vastaava tosiasiallinen määräysvalta toiminnanharjoittajaan nähden muuttuu, määräysvallan muuttumisesta on ilmoitettava välittömästi luvan myöntäneelle viranomaiselle.

8 §

Luvan muuttaminen ja peruuttaminen

Luvan myöntänyt viranomainen voi muuttaa maa-asema- tai tutkatoiminnan harjoittamiseen myönnettyä lupaa tai peruuttaa luvan, jos:

1) lupahakemuksessa tai sen liitteissä on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat vaikuttaneet luvan myöntämistä koskevaan harkintaan;

2) toiminnanharjoittaja tai maa-asema- tai tutkatoiminta ei enää täytä 4 §:ssä säädettyjä luvan myöntämisen edellytyksiä;

3) toiminnanharjoittaja on olennaisella tavalla laiminlyönyt tai rikkonut tässä laissa säädettyä velvollisuutta tai rajoitusta taikka luvan ehtoja;

4) luvan muuttaminen tai peruuttaminen on välttämätöntä Suomen kansallisen turvallisuuden, Suomen kansainvälisten velvoitteiden tai Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vuoksi; tai

5) toiminnanharjoittaja siirtää luvan vastoin 7 §:ssä säädettyä tai mainituksessa pykälässä tarkoitettua määräysvallan muutos tätä edellyttäen.

Luvan myöntänyt viranomainen voi jättää luvan peruuttamatta 7 §:ssä tarkoitettusta määräysvallan muutoksesta huolimatta, jos on ilmeistä, että luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät ja toiminta jatkuu luvan ehtojen mukaisena. Lupaa voidaan tällöin muuttaa määräysvallan muutoksen edellyttämin osin ja lupaan voidaan liittää maa-asema- tai tutkatoiminnan turvallisen harjoittamisen ja valvonnan kannalta tarpeellisia 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuja ehtoja muutunutta tilannetta vastaavasti.

Lupaviranomaisen on ennen luvan muuttamista tai peruuttamista asetettava toiminnanharjoittajalle kohtuullinen määräaika korjata puute, virhe, rikkomus tai laiminlyönti. Lupa voidaan peruuttaa vain erityisen painavista syistä tilanteissa, joissa luvan muuttaminen ei ole mahdollista. Jos lupa peruutetaan muulla kuin 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla perusteella, peruuttamisen edellytyksenä on lisäksi, että luvan haltija ei kehotuksesta huolimatta ole kohtuullisessa määräajassa korjannut puutetta, virhettä, rikkomusta tai laiminlyöntiä.

Luvan myöntänyt viranomainen voi asettaa luvan muuttamista tai peruuttamista koskevassa päätöksessään tarpeellisia ehtoja maa-asema- tai tutkatoiminnan turvallisesta jatkamisesta tai lopettamisesta. Peruuttaessaan luvan sen myöntänyt viranomainen voi myös määrätä, että toiminnanharjoittajan on siirrettävä maa-asema- tai tutkatoiminta toisen toiminnanharjoittajan tai viranomaisen jatkettavaksi.

9 §

Valvonta

Liikenne- ja viestintävirasto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten noudattamista.

10 §

Tiedonantovelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on toimitettava vuosittain Liikenne- ja viestintävirastolle selvitys harjoittamastaan maa-asematoiminnasta ja tiedot asiakkaistaan.

Toiminnanharjoittajan on viipymättä annettava Liikenne- ja viestintävirastolle tiedot muutoksista, jotka voivat vaikuttaa 4 §:ssä säädettyihin luvan myöntämisen edellytyksiin tai luvan ehtoihin. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava myös maa-asema- tai tutkatoiminnan asiakas- ja omistussuhteiden muutoksista viipymättä.

Tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettun selvityksen sisällöstä ja annettavista tiedoista voidaan antaa Liikenne- ja viestintäviraston määräyksellä.

11 §

Häiriöilmoitukset Liikenne- ja viestintävirastolle

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava maa-asema- tai tutkatoimintaan kohdistuvasta tai sitä uhkaavasta merkittävästä tietoturvallisuuteen liittyvästä häiriöstä Liikenne- ja viestintävirastolle viipymättä, kuitenkin 24 tunnin kuluessa siitä, kun tapahtuma on tullut sen tietoon. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava myös ilman aiheetonta viivästystä häiriön tai sen uhan arvioitu kesto ja vaikutukset, korjaustoimenpiteet sekä ne toimenpiteet, joilla häiriön toistuminen pyritään estämään.

12 §

Liikenne- ja viestintäviraston oikeus saada tietoja

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus saada toiminnanharjoittajalta tai sen lukuun toimivalta salassapitosäännösten ja muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä tarpeelliset tiedot tässä laissa säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi. Liikenne- ja viestintäviraston oikeudesta saada tietoja viesteistä, välitystiedoista ja sijaintitiedoista säädetään 14 §:ssä.

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta maksutta tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömät tiedot toiminnanharjoittajasta sekä sen hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenistä ja varajäsenistä, toimitusjohtajasta ja tämän sijaisesta, vastuunalaisista yhtiömiehistä sekä muista ylimpään johtoon kuuluvista. Oikeus saada tietoja koskee myös sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 46 §:ssä tarkoitetun sakkorekisterin tietoja.

13 §

Tarkastusoikeus

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus suorittaa 9 §:n mukaisessa valvonnassa tarpeellisia toiminnanharjoittajaan ja maa-asema- ja tutkatoimintaan kohdistuvia tarkastuksia. Liikenne- ja viestintävirasto voi teettää tarkastuksen toisella viranomaisella tai, lukuun ottamatta Puolustusvoimien lukuun toteutettua maa-asema- tai tutkatoimintaa, riippumattomalla asiantuntijalla. Asiantuntijaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan tämän pykälän mukaisia tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

Liikenne- ja viestintävirastolla, tarkastusta tekevällä toisella viranomaisella ja riippumattomalla asiantuntijalla on oikeus päästä tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa toiminnanharjoittajan hallinnassa tai käytössä oleviin maa-asema- tai tutkatoiminnan harjoittamiseen käytettäviin tai käytettyihin tiloihin ja muille alueille, joilla on merkitystä maa-asema- tai tutkatoiminnan valvonnassa. Liikenne- ja viestintävirastolla, tarkastusta tekevällä toisella viranomaisella ja riippumattomalla asiantuntijalla on salassapitosäännösten tai muiden tiedon luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada tutkittavakseen valvontatehtävän kannalta välttämättömät asiakirjat ja tiedot, mukaan lukien tarkastuksen kohteena olevaa tietojärjestelmää tai tietoliikennejärjestelyjä koskevat tiedot.

Liikenne- ja viestintävirastolla, tarkastusta tekevällä toisella viranomaisella ja riippumattomalla asiantuntijalla on tarkastusta suorittaessaan myös oikeus päästä maa-asemadataan ja maa-asema- ja tutkatoiminnassa käytettyyn tietojärjestelmään siinä laajuudessa kuin on välttämätöntä 4 ja 6 §:n tai niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten sekä lupaehtojen noudattamisen valvomista varten. Liikenne- ja viestintävirastolla, tarkastusta tekevällä toisella viranomaisella ja riippumattomalla asiantuntijalla on lisäksi tätä varten oikeus toteuttaa tarpeellisia tietoturvakannauksia. Sähköisten viestien, välitystietojen ja sijaintitietojen käsittelyyn sovelletaan, mitä 14 §:ssä säädetään.

Pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyssä tilassa tarkastuksen saa toimittaa ainoastaan viranomaisella ja vain, jos on olemassa perusteltu ja yksilöity syy epäillä tätä lakia rikotun tai rikottavan tavalla, josta voi olla seuraamuksena rikoslain (39/1889) säädetty rangaistus, ja jos pääsy pysyväisluonteiseen asumiseen käytettyyn tilaan on rikkomuksen selvittämiseksi välttämätöntä.

Tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään.

14 §

Tiedonsaantioikeus sähköistä viestintää koskevista tiedoista

Liikenne- ja viestintävirastolla on salassapitosäännösten ja muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada toiminnanharjoittajalta välitystiedot, sijaintitiedot ja

viestit, jos ne ovat tarpeen 6 §:n tai sen nojalla annettujen säännösten tai lupaehtojen noudattamisen valvomista varten tai merkittävien tietoturvaloukkausten tai uhkien selvittämiseksi.

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus tarkkailla ja käyttää myös muun kuin yleisesti vastaanotettavaksi tarkoitettun radiolähetysten välitystietoja ja sisältöä, jos se on tarpeen 6 §:n tai sen nojalla annettujen säännösten tai lupaehtojen noudattamisen valvomista varten.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tarkkailussa ja käytössä sekä 13 §:n 3 momentissa tarkoitettussa maa-asemadataan tai tietojärjestelmään kohdistuvassa tarkastuksessa ei saa rajoittaa luottamuksellisen viestin tai yksityisyyden suojaa enempää kuin on välttämätöntä.

Mitä sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 319 §:ssä ja 316 §:n 4 momentissa säädetään Liikenne- ja viestintäviraston viesteistä, välitystiedoista, sijaintitiedoista sekä luottamuksellisen radiolähetysten sisällöstä ja olemassaolosta saamien ja hankkimien tietojen salassapidosta, luovuttamisesta ja hävittämisestä, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintäviraston tämän pykälän nojalla saamiin ja hankkimiin tietoihin.

15 §

Tietojen luovuttaminen ja virka-apu

Liikenne- ja viestintävirastolla sekä puolustusministeriöllä, ulkoministeriöllä, liikenne- ja viestintäministeriöllä, Suojelupoliisilla ja Puolustusvoimilla on salassapitosäännösten tai muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä oikeus luovuttaa laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamisen yhteydessä saamansa tai laatimansa asiakirja sekä ilmaista salassa pidettävä tieto toisilleen, jos se on näille tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä.

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus saada pyynnöstä virka-apua poliisilta ja Puolustusvoimilta tehtäviensä suorittamiseksi 13 §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa ja 17 §:ssä tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden käytäntöön panemiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus luovuttaa tietoja koskee myös 14 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tietoja, jos tiedon luovuttaminen on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden, Suomen kansainvälisten velvoitteiden tai Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vaarantumisen arvioimiseksi. Tietojen luovuttamisella ei saa rajoittaa luottamuksellisen viestin eikä yksityisyyden suojaa enempää kuin on välttämätöntä.

Mitä 14 §:n 4 momentissa säädetään tietojen salassapidosta, ei estä tietojen antamista toiselle viranomaiselle, jos se on tarpeen maa-asema- tai tutkatoimintaan liittyvän rikoksen selvittämistä tai syytteeseen panoa varten.

16 §

Valvontapäätös

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa huomautuksen sille, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä, määräyksiä, päätöksiä ja lupaehtoja, sekä velvoittaa tämän korjaamaan virheensä tai laiminlyöntinsä kohtuullisessa määräajassa. Päätöksen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko tai uhka, että toiminta keskeytetään osaksi tai kokonaan taikka että tekemättä jätetty toimenpide teetetään asianomaisen kustannuksella. Uhkasakosta, keskeyttämisuhasta ja teettämisuhasta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

17 §

Väliaikainen päätös

Jos tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä, määräystä, päätöstä tai lupaehtoa koskeva virhe tai laiminlyönti aiheuttaa välitöntä vaaraa kansalliselle turvallisuudelle tai maanpuolustukselle, Liikenne- ja viestintävirasto voi väliaikaisena toimenä keskeyttää vaaraa aiheuttavan maa-asema- tai tutkatoiminnan tai rajoittaa sitä taikka määrätä muista tarvittavista väliaikaisista toimista. Päätöksen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko tai uhka, että toiminta keskeytetään osaksi tai kokonaan taikka että tekemättä jätetty toimenpide teetetään asianomaisen kustannuksella.

Liikenne- ja viestintäviraston on ennen väliaikaisia toimia koskevan päätöksen antamista varattava sen saajalle tilaisuus tulla kuulluksi, paitsi jos kuulemista ei voida toimittaa niin nopeasti kuin asian kiireellisyys välttämättä vaatii.

18 §

Viranomaismaksut

Tässä laissa säädetyn luvan hakija on velvollinen suorittamaan Liikenne- ja viestintävirastolle hakemuksen yhteydessä maksun, jonka määrä on 2 000 euroa. Hakemusmaksua ei palauteta, vaikka lupahakemuksesta luovuttaisiin tai se hylättäisiin.

Maa-asema- tai tutkatoimintaluvan haltija on velvollinen suorittamaan vuosittaisen valvontamaksun. Valvontamaksua ei palauteta, vaikka maa-asema- tai tutkatoiminnan harjoittaja lopettaisi toimintansa kesken kalenterivuotta.

Maa-asema- ja tutkatoiminnan valvontamaksut ovat seuraavat:

- 1) liiketoimintatarkoituksessa harjoitetusta maa-asema- tai tutkatoiminnasta 1 200 euroa;
- 2) tutkimus- tai koulutustoiminnasta, joka ei ole kaupallista, 300 euroa.

Maksu määrätään maksettavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä.

19 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

Muutoksenhausta uhkasakon asettamista ja maksettavaksi tuomitsemista sekä teettämisen tai keskeyttämisen asettamista ja täytäntöönpantavaksi määräämistä koskevaan päätökseen sovelletaan kuitenkin, mitä uhkasakkolaissa säädetään.

Liikenne- ja viestintäviraston päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

20 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2023.

Ennen tämän lain voimaantuloa aloitettua maa-asema- tai tutkatoimintaa saadaan jatkaa ilman 4 §:ssä tarkoitettua lupaa 12 kuukauden ajan tämän lain voimaantulopäivästä lukien. Toiminta katsotaan aloitetuksi sinä päivänä, jona maa-asema tai tutka on otettu käyttöön.

Helsingissä 19.1.2023

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Elinkeinoministeri Mika Lintilä